

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/235/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206197
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5913206197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľky Ing. R. J., nar. XX. X. XXXX, bytom I., Y. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Baloghovou, advokátkou so sídlom I., R. X, proti odporcom v rade 1/ P. P., nar. XX. X. XXXX, v rade 2/ K. P., nar. XX. X. XXXX, obaja bytom P. XX, zastúpeným JUDr. Andrejom Bryjom, advokátom so sídlom V., X. XX, v konaní o zaplatenie 6 182,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Námestove, č.k. 7C/13/2014-117 zo dňa 10. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** nahradiť odporcom trovy odvolacieho konania v sume 219,17 eur a zaplatiť ich na účet JUDr. Andreja Bryju, advokáta v V., do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Námestove zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala voči odporcom vydania bezdôvodného obohatenia, keď prihladol na odporcami vznesenú námietku premlčania.

Z vykonaného dokazovania mal jednoznačne preukázané, že navrhovateľka vložila peňažné prostriedky na účet odporcov jednak dňa 31. 12. 2005 v sume 2 862,97 eur, pričom objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia jej v tomto prípade uplynula dňa 31. 12. 2008 a následne ďalšie finančné prostriedky vložila dňa 1. 3. 2006 a vo vzťahu k týmto prostriedkom premlčacia doba uplynula 1. 3. 2009 (návrh bol podaný na súde dňa 31. 7. 2013 a jeho zmenu uskutočnila navrhovateľka dňa 10. 11. 2014).

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcom ako úspešným účastníkom náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia a z uhradeného súdneho poplatku za podaný odpor v celkovej výške 1 736,30 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhovateľka. Poukazovala na nesprávne právne posúdenie veci zo strany prvostupňového súdu, keď mala za to, že odporcovia získali bezdôvodné obohatenie úmyselne, špekulatívnym konaním, ktorú skutočnosť potom prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil. Mala tiež za to, že pri posúdení námietky premlčania mal prihliadať na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo priamym úmyslom odporcov bolo poškodiť navrhovateľku, čím došlo k zneužitiu jej subjektívneho práva dlžníkov na úkor veriteľky. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti potom bolo potrebné i pri rozhodovaní o

trovách konania aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré dáva súdu moderačné právo zmierniť dôsledky uplatnenia právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania.

Oporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukazovali na to, že až 10. 12. 2014 sa prakticky dozvedeli, na koho úkor sa mali obohatiť, keďže navrhovateľka svojím zmätočným konaním nebola schopná preukázať právo k bežnému účtu v banke, na ktorého útržky z výpisov sa odvolávala v návrhu. Nebyť sestry odporcu v rade 2/, tak ani dodnes by sa neboli dozvedeli, že zmluva, ktorú odporca žiadal zrušiť, je dotovaná štátom a niekto na ňu vkladá finančné prostriedky a nakladá s ňou bez jeho vedomia a súhlasu. Vznesenie námietky premlčania v žiadnom prípade podľa ich názoru nemožno považovať za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, lebo práve tento inštitút zaručuje právnu istotu vo vzťahoch a pôsobí na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva, lebo v opačnom prípade by povinné osoby boli v právnej neistote. Ak potom uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, prvostupňový súd správne prihliadol na vznesenú námietku premlčania, a preto ani námietky navrhovateľky v tomto smere neobstoja.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľky v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Tak ako to napokon správne konštatuje prvostupňový súd, uplatnenie námietky premlčania zo strany odporcov nemožno považovať za zneužitie práva, lebo z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by to boli práve odporcovia, ktorí by nejakým spôsobom zapríčinili uplynutie premlčacej lehoty. Na druhej strane nemožno ponechať bez povšimnutia ani skutočnosť, že zákonná úprava v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka dáva oprávnenému dostatočný časový priestor na uplatnenie si svojich práv, čo je i v súlade so zásadou právnej istoty v občianskoprávných vzťahoch. Prvostupňový súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom i vyporiadal s otázkou úmyslu na strane odporcov v súvislosti so získaním bezdôvodného obohatenia, a preto i v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

Správne postupoval prvostupňový súd i pri rozhodovaní o náhrade trov konania, keď odporcom ako úspešným účastníkom priznal náhradu trov s použitím ust. § 142 ods. 1 O.s.p., lebo ani podľa názoru odvolacieho súdu v priebehu konania neboli preukázané také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov inak úspešným účastníkom. Tak ako je už vyššie konštatované, uplatnenie námietky premlčania nemožno bez ďalšieho považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov úspešnému účastníkovi neprináležala.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcom, ktorí mali v odvolacom konaní úspech, náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci 210,78 eur (vyjadrenie k odvolaniu) + 1 x 8,39 eur režijný paušál, čo spolu predstavovalo sumu 219,17 eur. Pokiaľ si odporcovia uplatňovali i náhradu trov odvolacieho konania za úkon právnej pomoci - poradu pred podaním vyjadrenia, tento úkon právnej služby odvolací súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy vzhľadom k tomu, že sa fakticky nejednalo o poradu, týkajúcu sa predmetu konania, ale len vyžiadanie stanoviska účastníka - súhlasu k podaniu vyjadrenia zo strany právneho zástupcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.